

LA CUESTIÓ DEL DIA

¡Jo que havia de sortir regidor!

¡Jo que m' haguera guanyat uns quants duros!

¡Jo que haguera sortit derrotat!

Tonto es el que si enfada ab aquestas cosas...

LO GRAN XASCO...

Se l' han emportat los que al pujar al poder en Sagasta, no trobaven prous encencers per cremar devant del *ministeri d' altura* com anomenaren al govern actual.

El gobierno de la nación por la nación.

La consolidación de las libertades democráticas...

y altres mil frases tan ambigües com aquestes, varen arribar á fer caurer la baba á las llumaneras de la premsa que pintaban la entrada de la situació com lo vestibul de Xauxa.

¡Lo que va de ayer á hoy!

Avuy lo sol de la llibertat s' ha eclipsat; las tenebres de la reacció estenen las sevas ombres, que 's projecten á tots los municipis d' Espanya, com si diguessim, una llinterna màgica fenomenal inventada per en Gonzalez per distreurer als espanyols.

En Pi y Margall s' ha retirat del Congrés y ab ell tots los demés!

Aixó es lo mes sensible perque 'l *be* del pais se 'n anirà tot seguit per terra. ¡Ahont van á parar! ¿Qui 's cuidarà de distreurens ab refilets mes ó menos metafisichs si 'ls grans oradors 's retiran del Congrés? y sobre tot qui farà fer economias... ¿economias dich? retiro la paraula perque avuy aquest capítol val mes no tractarlo: la sessió magna de taquígrafos, porters, llums, tinta, pastels y demés accessoris costará al pais la friolereta de 15,000 pessetas! totas las han gastat los pares de la patria parlant de *los cuernos de la luna*, de si un general tenia mal d' orella á conseqüencia de haber sentit un discurs en catalá, de si 'l tabaco de Filipinas era mes flux que 'l de la Habana, y d' altres mil coses per l' istil: y pensar que 'ls que mes gasto han fet son 'ls que fa quatre dias te-

niam entre nosaltres, predicant, ab *gracia* ó sense gracia, per meetings y diaris que ells, per lo *be* del pais 's deixarian penjar y tot!

Una vegada fet 'l gasto, com á bons *republicos* han pres la resolució de retirarse del temple de las lleys y per aixó en Sagasta los hi ha dit que molta pena li causaban y efectivament á *medida* que parlava sas llágrimas cayent sobre 'l mocador se trasformaban en gotas de tinta... y aixís quedá estampat lo famós decret de suspensió de las eleccions municipals.

Lo torrent d' indignació vá desbordar y algun aprofitat restaurant va trovar medis d' omplir mes de mil tassas de fel ó de café y fins de mesurar mil arrobos de vi negre.

El *derroche* d' eloqüencia fou tal que feu saltar los taps de 50 ampollas de Champagne y d'altres tantas de Jerez; y ni 300 *books* de cerveza (no boc, sinónim de crestat) pogueren restablir la serenitat de las majorias, perduda ab tantas proposicions incidentals com presentaren las minorias hasta que flotant entre tant y tant d' element líquit aparegué lo tupé de Sagasta entre 500 pastels, que fou lo final de la memorable sessió indefinida.

Vostés dirán: si dura una mica mes se transforma lo Congrés en un lago. Cá, no senyor. Ja habian cuidat de portarhi infinitat d' *emparedados* y mes 200 coberts, que s' assemblavan als tinglados del moll de Barcelona, en que sempre estavan oberts per los estomachs dels pares de la patria.

Aquesta sessió quedarà á l' historia ab lo nom de *las bodas de 'n Gamazo*.

Pollastres y cassa major fou proporcionada per un *Montero* de *rius* y cuidá del ordre lo primer dels Gonzalez d' Espanya.

No sabém si per curarse d' alguna indigestió s' han retirat varios diputats: ab tot cas no ha ocorregut novetat en la generalitat del pais: la tarde se passá agradablement als toros á Bilbao, ahont Lagartijo vá pegar la segona estisorada á la seva coleta y al vespre següent fochs artificials á Valencia ab un tró un xich massa escandalós...

L' ordre públich no s' ha alterat per res

apesar de la reunió de 4000 *personas* en plassa de Sant Jaume de Barcelona, segons lo corresponsal de *El Liberal*, número 300. Dato que consignem, mes que per poder manifest la seva inexactitud, per averiguar si es facil que succeheixi ab *los chistes de la prensa*, lo que passa ab los eclipses son parcials... segons d' ahont s' observen.

Lo pais contempla ab fonda indiferencia tot lo que á la política afecta; lo que li preocupa es la la qüestió económica y veu desagrado evaporarse los somnis de restauració administrativa que habia alimentantse ab lo prestigi de determinadas reformatacions.

A 'axó contestém nosaltres: Vagin á buscar lo millor escultor del mon; demanant que 'ls fassi una estàtua irreprochable ab un tros de fusta corcada.

Corcat está l' organisme de la nació... Las virtuts cívicas per ser tals, tenen que basarse ab la virtut privada. Si no 's posa aquell puntal l' edifici 's desploma.

DOLEMI.

DEL SAFREIX

—Fassi 'l favor, *senyoreta*,
de ferse un xich mes enllá.
¿Que no veu que no 'm puch moure?
¿Que 's pensa qu' haig de mirar
com vosté renta, *princesa*?
¡Mireu qué elegante val!
Vaija, vaija, poch romansos,
fassim lloch ó va á pará
vosté y 'ls drapots que renta
dins del safreix sens tardá.
—¿Qué vol di aquesta poch modus?
¿Qui dimoni l' ha ensenyat
de lladrá? ¡Mireu la reyna,
aguayteu quin pentinat,
y quin vestit du la maca!
¿A qui 'l deu haver xarpat?...
Are per punt no m' arramblo;
donya Col potsé ha pensat
que jo so qualsevol cosa,
donchs s' ha errat, s' ha ben errat.
A ja! ja! y que 'm fa riure,

CATALUNYA PELS CATALANS

La nostre publicació, dintre sa modesta reduhida esfera, no pot mostrarse indiferent á un succés de tanta transcendencia per la Patria y per la Fé, com es la restauració del casal de la terra catalana, Santa María de Ripoll.

Per aixó LA BARRETINA s' honra avuy publicant l' Himne que pera las solemnes festes que 's preparan, ha escrit l' ilustre Canononge Collell, creyent interpretar los desitjos de nostres estimats lectors. Tot elogi del gran Himne resultaria migrat devant l'ovació alcançada per tot ahont ha sigut públicament llegit.

HIMNE PATRIÓTICH PER LA FESTA DE RIPOLL

Alleluya.

CHOR

Sobre l' ara de nou consagrada
Y davant de la tomba comptal,

Catalans, jurém tots la creuada
Per salvar nostra casa payral.

I

Desde 'l cim del altívol Pirene,
De la Pátria granítich bressol,
Deu centurias avuy ens contemplan,
Deu centurias de gloria y de dol;
Y del torb ab la veu espantosa
Nos preguntan cent héroes sagnants:
«De la Pátria que 'us darem gloriosa
¿Qué n' heu fet, qué n' heu fet catalans?»

II

En eix temple resposta solemne
A la veu dels passats podém dar;
Qui axis alsa las santas ruinas,
Son casal be sabrá restaurar.
Una á una las pedras caygudas.
Una á una volém recullir,
Y anyorant las grandesas perdudas
Tornará nova gloria lluhir.

III

Alsa 'l cap, Catalunya estimada,
Asserena aqueix front neguitós,
La garlanda de llor que l' ombreja

Reverdeix ab rebrot ufános.
Ja 's desperta y somou ta fillada,
Avant sempre, sens por ni desmay!
Que una terra ab sanch d' héroes regada
No pot ésser esclava jamay...

IV

Llengua santa que d' independencia
N' es panyora que may pot fallar,
Florirá en nostre llabi á tot' hora
En lo temple com dintre la llar.
Y pe 'l Dret, qu' es la vida del poble,
Qu' es sagrat com la sanch que portém,
Per eix Dret, qu' es la herencia més noble,
Si morir fos precís, morirém.

V

Arborém lo penó de las Barras,
Eix blasó, que la mar coneix prou;
No volguém sé 'ls remensas d' Espanya,
No s' ha fet nostre cap pera 'l jou.
Ab la fé que á Ripoll hem jurada
Tindrém Pátria y tindrém llibertat,
Y será nostra empresa guiada
Per l' Estel que du al front Montserrat.

JAUME COLLELL, PRER.

deu sé reyna ó amparadora,
lo que menos es senyora
d' un quart de centim la lliura.
—Pitjor vosté, mala sombra,
ulls de peix sense estrugansia...
¿No sentiú quina fragansia?...
¡Va mes bruta qu' una escombra!

Y al moment que 'l picadó,
per pegarse, han agafat,
entra 'n Quimenas cremat,
y crida: ¡A la prevenció!

Un desconsol com aquell
no vos lo podeu figurar...
Mes l' indult no 's fa esperar
y... ¡japa! la roba al cubell.

QUIM.

CALENTAS Y GROSAS

Un diari 's queixa de que funcioni un *gabine negro* per los telegramas y que molts qu' anaren dirigits á varios diputats de la coalició republicana, no han arribat á destino.

Té molta rahó lo colega. Nosaltres sabém que 'l Governador de certa provincia ha parat lo vol de una bandada de pardals, perquè li sonaban mal los prolongats Piii... Piii... Piii... d' aquellas inofensivas bestiolas.

En cambi corre 'l remor de que 'ls fusio-nistas dedicarán al seu Qüefe, aludin á la retirada del dels federals una variació de la cansoneta: *A tu puerta planté un pino...* etc. Si aixó fan, de segú que 's mou un tiberi... (no l' Avila, s' entén).

De tots modos qui no s' aconhorta es perquè no vol. Si es que parlan de cops d' Estat que meditin ab el que va fer dias enrera 'l Rey de Servia y ultimament l' Emperador d' Alemanya. Molt d' aplaudir es l' actitud del Parlament alemany y no 's comprén perquè hi veyém lo desitj de viure ab pau. No es sols l' augment de gastos, que suposa un augment d' homes en peu de guerra, sino 'l perjudici que causa á la producció d' un país tants brassos parats.

El país debe echarnos de aquí (del Congreso) á latigazos, pues en vez de venir á trabajar y servirle, pasamos los días debatiendo softsmas y mentiras.

Aixó deya en Moret. Si no sabessim qu' es lo ministre de Foment, aquest senyor, orador eloqüent, libre-cambista furibundo y acérrim partidari del *charlamentarismo*, al sentir aquesta declaració tan contundent, podríam pensar que 's la opinió de un *morito* de Marruecos, parlant de cosas nostras.

Peró no, no, lo que tal diu, es lo senyor tant si l' anomeném en catalá com en castellá Moret se queda y ab autoritat per consegüent per parlar d' aquestas cosas.

¡Quina responsabilitat la d' aquest senyor y la de que com ell representan la gran comedia, si no s' esmenan!

¿Ho farán? Deu ho vulgui, llavors si que mereixerían bé de la Patria.

Y perquè 's confirmi més y més en la seva opinió sobre 'l sistema parlamentari, bo será

que 's fixi ab lo que passa á Italia. Allí la Comissió informadora per posar en clá los escándols financers, denuncia la desaparició de varios documents que tenían de fer molta llum sobre aquest asunto.

La citada comisió declara també que durant las dos últimas eleccions generals casi tots los Banchs varen proporcionar diner per objectes polítichs.

L' element católich pren gran preponderancia en el Parlament de Hungría y representa un paper identich al del centro del Reichstag alemany.

Y are! á Alemania y Austria hi ha qui 's tituli católich?

Molts se crehuen que á las naciones *civilizadas* no se 'n ocupan d' *aquestas cosas*.

Aixó 'ls provará tot lo contrari y 'ls farà veurer que després de *rodar la ceca y la meca*, com vulgarment se diu, lo que fan aquestas naciones civilizadas es tornar á lo únich que salva als pobles, qu' es l' honradés cristiana: aquella que fa cumplir los deu manaments y, que per lo tant, prohibeix, entre moltas altrás cosas, lo robar.

Si tots los de l' *olla* y 'ls que pretenen sucarihi cumplissin aquest manament que be estaria lo contribuyent!

A l' estació d' Orleans de Paria han colocat en la sala d' espera un rellotje mónstruo que té quatre metros de diámetro y dotze, per lo tant, de circumferencia.

Molt convindria rellotjes d' aquest tamaño á casa de regidors y d' empleats públichs que nosaltres coneixem, per acudir ab un poch més de puntualitat als seus destinos respectius.

La *Correspondencia Militar* inserta en son últim número, á propòsit de la sessió magna del Congrés, la següent quarteta que han copiat molts diaris:

*Prefero un cesar alevé
Que se proclame tirano
A ese poder soberano
Que anhela ejercer la plebe.*

Vetaquí lo que guanya 'l poble ab tants discursos, discursets y proposicions incidentals; ja pot estar ben agraht.

EPÍGRAMAS

Caixals y dents s' arrèncava el senyó mestre Nogués, y en Magi li preguntaba: —¿Qué fa?— y ell sens més ni més li va dir: —'M desembrassaba la boca, ¡com no 'n faig res!

Una carta va enviar un soldat á sa xicota mes, com no 's va recordar la direcció va posar en lo sobre, aixó: —*Carlota Corominas y Regás; com que no sé lo carrer ni 'l número ahont estás aixis que arriui, dirás que te la donga 'l carter.*

—¡Qu' es ordinari en Macari; té un parlá més asquerós!... —No es estrany, si es l' ordinari d' un dels poblelets del Besós.

DOMINGO BARTRINA.

‘L noy d' en Pepet Grapat discutint ab lo seu pare

vá rébre al mitj de la cara un revés molt ben donat. Y al darli, l' hi rahoná. —Ja veurém si axis n' exim— Mes com ell lo front te prim Digué: —¿Si encara hi he d' entrá?...

Lo desmemoriat Manel, ab professió de banquer s' en vá aná á cal perruquer á ferse tréurer lo pel. Y l' aprenent, Pere Pancias al sentarse li digué: —Per hont li començaré —Pel llibre de las ganancias.

JOSEPH CALZADA.

A LA VORA DEL FOCH

CRITS DEL COR

Avans de casarnos sempre 'm feyas regalos y ara may m'en fas cap, ¿podrias dirme per qué?

—Dona, ¿has vist per ventura alguna vegada á cap pescadó que fassi menjá l' esqué als peixos que ha agafat?

Un tenor d'una companyia d'ópera, procedent del Teatro Real del Clot, demana al empresari que en totas las escenas ahont s'hagi de menjar l' hi donguin aliments y begudas de debó en recompensa de que no guanya mes que 'l deu per cent de las perduas, dich dels beneficis de l' empresa.

—Perfectament, diu l' empresari, aixís me agradan los cómichs; las escenas ben naturals, pero l' hi adverteixo que la setmana entrant representarém la *Lucrecia Borgia* y l'hi faré servir veneno llegitim.

Ja ni havia per consolar-se.

—¡Y bé! ¿qué 's la guerra? deya un vell á un xicot jove que acabava de caurer soldat. ¡La guerra no es res! Quasi tothom ne torna, ó sinó aquí 'm tens á mí.

Y 'l que aixís parlava era manco y duya dugués camas de faig.

Dos frares, l' un dominico, l' altre franciscá, anavan de camí. Camina que caminarás y 's troban que han de passar una riera un xiquet ampla; s' aturan.

Que com passarém, que com deixarém de passar;

—Pare franciscá—diu lo dominico—be me podriau estolvir de descalsarme; sá com llá vos ja hi aneu... pujéume á coll y bé y desseguida haurém passat.

—Fassis com vulgau—respongué, sens atrevirse á excusarho.

Mes tantost son al bell mitj de la riera, 'l que feya de Sant Cristófol s'atura y diu:

—Pare dominico, ¿porteu algun diné á sobre?

—Uns quinze sous.

—¡Ah! donchs, baix cárrech de conciencia no puch pas trencar la regla portant dinés á sobre.

Y sens donarli temps de descalsarse 'm posa 'l bon dominico de peus á l' aigua.

Era un senyor Rector que en las missas

cantadas no volia que's repetís cap versícul; trobava que aixó no está conforme.

—La música se ha de supeditar á la lletra y no al revés, com s' acostuma á fer — deya lo bon prébere.

—Está bé — respongué 'l mestre — se farà com vosté desitja.

Cantavan la missa de la festa major y tot marxava alló que s'en diu *al pelo*; no s' havia repetit res. Ab molta atenció y tallant d'aquí y tallant d'allà s' havian passat per alt totes les repeticions. Però ve l' *et incarnatus* y 'l mestre no sé si 's va distraure ó que, 'l cas es que cantan com resava la solfa. De repeticions es clar que ni havia.

—*et homo factus est... et homo factus est... fa a actus est; factus est; factus est...*

Pero 'l senyor Rector que no pogué aguantarse y veient que no acabavan, se gira y diu.

—Fet ó no fet, *per omnia secula seculorum*.

LA SARDANA

Mireu quin belluguetx qu' hi há en la plassa, petits y grans tothom espera l' hora de ballar al compás de la tenora la sardana que n' es ball de la rassa.

Ja 's veuen ressaltar las barretinas, als homes van buscant á sas parellas los petits ab petits, los vells ab vells quedantne pel jovent hermosas ninas.

¿Veyeu? lo tamborino ja 's prepara, la gent se don la mà per fer rodona retratantse l' alegria en cada cara.

No 's fá á n' el Ampurdá festa galana, ni cap diada 's celebra un xich bona que no 's balli al compás de la sardana.

P. COLOMER.

CANTARELLAS

Ton pare no 'm vol per gendre,
Ta mare no 'm pot dragar
Y la rancia de ta tia
No 'm pot veurer ni pintat.

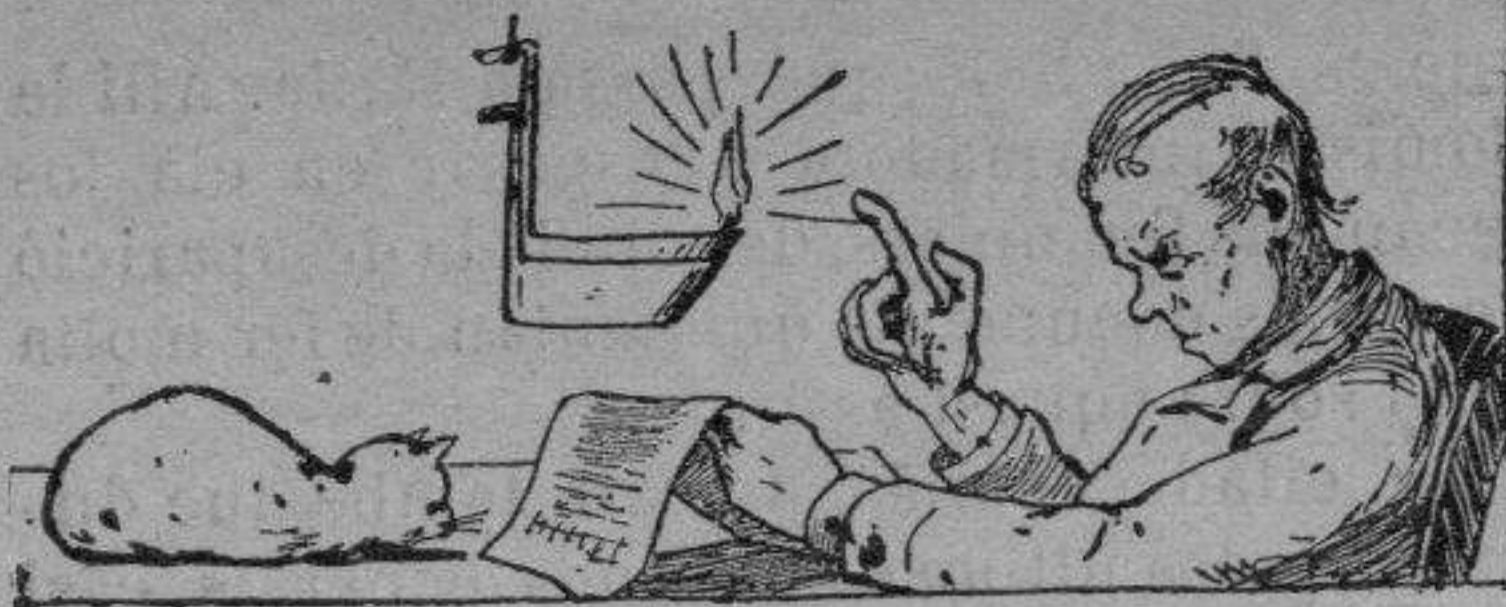
UN DE LA PÚA

FABULETA

Va comprá un carreté un burro molt gros,
Que d' arrastrá un tranvia era capás,
Mes l' ambició malvada dels dinés
Li feya escursá 'l *piaso* en gran excés.
El burro s' aflaquia
Y al cap d' un mes y mitx se li moria...

Ab axó 's veu ben net y clarament
Que per un duro hi ha cops se 'n perden cent.

DOMINGO BARTRINA.

TRENCA CLOSCAS

I.—XARADA

Ab la filla d' en Pasqual
á passeig varem anar
y de pas varem comprar
per la nena una *total*.
Era una cosa tan mona
com també ben construïda,
que al véurela, desseguida
vaig pensar ab la Ramona.
Comprarnhi una no podia,
perque si ho arribo á fer,
potser m' hauria dit que
per *hu-tres* no la volia.
Que tinch por de no cobrá
de segur que ho *dos-tres*,
peró sino diu res mes
sense cuydado 'm tindrà.
Ja es bona l' idea meva
y que, creguim, molt m' agrada
tenir la porta tancada
y cada qual á casa seva.

J. B. GOLONDRINO.

II.—TRIÀNGUL

.....
.....
.....
.....
.....

Combinar los punts ab lletres de modo que, llegit vertical y horisontalment, donguin: 1.ª ratlla, fruyter; 2.ª, idem; 3.ª, nom de dona; 4.ª, idem; 5.ª, nota musical; 6.ª, vocal.

JOAN TORNÉ.

III.—ENDEVINALLAS

I

A un y altre sexo
me pots aplicar,
tots aquí en la terra
búscantme ab afany,
y per mes que 'm busquen
no 'm trobarán pas;
tant sols en la gloria
de mí gosarán.

L' ERMITÁ DEL SIÓ.

II

De dintre 'l cos may me moch,
ningú corre sense jo,
sempre vaig ab lo senyó
y sense mí no hi ha foch.

EDUART THOMAS.

IV.—LOGOGRIFO

1 2 3 4 5 6 7 8—Pecador públich.
4 3 2 4 8 4 3—Producte quimich.
4 8 2 5 3 4—De música.
4 3 2 3 4—Població catalana.
5 6 7 4—Abono.
4 6 4—Lo doná Judas.
5 6—Virtut.
4—Consonant.

L' ERMITÁ DEL SIÓ.

V.—TARGETA

ROSA MIR
LLINÁS

Formar ab aquestas lletres lo titol de un drama castellá.

F. ELIAS SETMESÓ.

VI.—PROBLEMA

Descompóndrer lo número 40,804 en quatre cantitats que sumadas, restadas, multiplicadas y partidas per un mateix número, donguin igual resultat.

F. ELIAS SETMESÓ.

VII.—GEROGLÍFICS

12 12
N I :
—
A

un A

VIII.—CONVERSA

—Sembla que va molt cremada?
—No ho estranyi, perque estich feta un dimoni, Carme.

—Y axó, com es?
—Perque m' ha donat un xasco.
—Qui, la Rosa?
—No, la que jo mateixa he dit.

IGNOCENCI PORCAR.

Las solucions en lo número vinent.

Solucions als trenca-closcas del número anterior.

I. Targeta.—Los moros contrapuntats.
II. Xaradas.—I. A-na-gra-ma.—II. Ta-no-ca.
III. Logogrifo.—Mollerusa.

IV. Rombo.—
T
C A P
C A M A S
T A M A R I T
P A R I S
S I S
T

V. Geroglífic.—Per peixos á mar.

Han endevinat: I, III y IV, Manelet del Pont, Sapat de l' orga y Un que no té nom; IV y V, Noy Papa, Grapat, R. J. de Tiana, Jan de Sarriá y Sagristá petit del Masnous; I, Un abonat á Romea, Saitó manco y Rapet baixas.

Imprempta de F. Altés, Elisabets, 11, baxos.

REGALO ALS COMPRADORS DE LA BARRETINA

No descuydarse de comprar el número al mateix venedor, per poguerli donar oportunament el nom. LA BARRETINA prepara als seus amichs un obsequi de consideració.

Per avuy afegirém que será objecte del obsequi un

QUADRO AL OLI

de firma renomada entre 'ls intel·ligents en pintura. Y axó no va de broma. A son temps (y no tardará gayre) el quadro será exposat, á fi de que 's veja que va molt de serio. Creguin que farà denteta.